

MARIN FRANIČEVIĆ

Hamvadó nyár

*Odüsszeusz már közel a szirénekhez:
becsukja szemét az égtáj előtt,
mely felől erre hajózott.*

*Vak pillanata nem nyugözi le
tengerészeit: látnak, álmodoznak
hazai kikötőkről, asszonyaikról,
és hangyállik ágyékuk egyre;
mert zöldellnek majd újra az ormok,
ha épek maradnak lenn a gyökerek,
s kopoltyúikkal továbblélegeznek
a halak és a jövő napokat
betölti madarak szárnyuhogása;
habár mind sósabb lesz a tenger,
s talán a tücskök is még panaszosabban
siratják a hamvadó nyarat.*

SLAVKO MIHALIĆ

Éji dal

*Csend vendégsége az éj,
hol minden lélek alábbra száll a némaságban;
s a kérdésre – eljött az óra? – újra és újra a faggatott
felel: mind önmagát hallja, holott
ismeri a választ:
az erdőzúgáshoz hasonlatost.*

*Alakját megleli, s felölti az éjben minden lélek.
Visszagörbül a tolvaj ujjá is
a derengésben.
Társára talál a szent, és az istennel
beszélget.
Mind messzebbre vágyik elszökni a csavargó
önmagától.
Nézi a korbély: visszacsillan-e régi arca
a pohárból?*